

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any II. Núm. 133.

Girona, dimecres, 21 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

Fracassat l'imperialisme feixista, França i Anglaterra es disposen a ofegar la nostra Revolució en nom de l'imperialisme democràtic.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Editorial

L'imperialisme anglo-francès demana la suspensió de "LA BATALLA"

Sense que això signifiqui una bogeria d'optimisme, podem afirmar ben alt i ben clar que, malgrat la xarxa de travetes oposades, la sort de la guerra comença a decantar-se a favor nostre.

La potencialitat de recursos de què ha fet i fa gala el proletariat ibèric confirma la nostra majoria d'edat i a l'ensem la descomposició accelerada del règim semifeudal que ens oprimia.

Els feixistes de casa nostra compten, és cert, amb el concurs moral i material del feixisme italo-teutó; però, tampoc és menys cert, que tant Itàlia com Alemanya són avui potències, econòmicament, ben malparades i amb símptomes evidents de flagrant davallada.

Aquesta vegada, el proletariat espanyol, solidàriament ajudat pels nostres germans d'arreu del món, ha guanyat la partida al capitalisme feixista.

La Revolució espanyola comença a desfer-se de les potències obertament adversàries a la nostra causa.

Als Fronts de guerra, havem passat de la defensiva desordenada i curulla d'iniciatives cantonals a una ofensiva general i planificada. Mola s'ha estrellat contra les valls gegantines d'Urquiola i Ochandiano. A Queipo de Llano, li ha sortit el tret per la culata. Pretenia fer d'Almadèn una estació-terme i les forces proletàries li han tornat la pilota amb avantatge.

Madrid, continua fent honor a la coneguda llegenda: tomba del feixisme.

Al Front d'Aragó, les milícies catalanes esperen, joïoses l'ordre terminant d'avançada.

El feixisme italo-teutó és imponent per esclafar la nostra Revolució espanyola.

El capitalisme internacional no li resta altre recurs coercitiu, cap més instrument de repressió que l'imperialisme democràtic.

França i Anglaterra comencen a descobrir la cortina i a parlar clar.

El Front Popular de la veïna República, s'assembla, en consigna i conducta, al Govern de Londres, com una goia d'aigua a una altra gota d'aigua. Frontpopulisme sinònim de conservadurisme capitalista.

El control de les nostres costes i fronteres, que la conxorxa londinenca havia anat aplaçant intermitentment en espera de la caiguda de Madrid, sembla, que la nit passada, començà amb el major luxe de precaucions.

El bloqueig exterior és acompanyat d'una febril activitat diplomàtica a l'interior de casa nostra.

L'imperialisme anglo-francès s'ha proposat enllestir la nostra guerra social imposant-nos la fórmula democràtica, i com a mesura prèvia, a tall de profilaxi pacifista, reclama l'expulsió dels ministres de la C.N.T. la suspensió de tota la premsa de la F.A.I. i el P.O.U.M., i la ràpida constitució d'un Govern republicà.

Que existeixen temptatives de mediació, és una veritat com un temple. Federica Montseny no ha gastat pas embuts. Els fets, per altra part, més eloqüents encara, ho confirmen abastament.

"Combatiente Rojo", del P.O.U.M., suspès. "Castilla Libre" i "C.N.T.", cada tres per quatre, suspesos.

"Nosotros", de la F.A.I., suspès per temps indefinit.

"Ràdio P.O.U.M.", de Madrid, incautada.

Mancava, però, la gosadia màxima: "La Humanitat", portantveu personal de Lluís Companys, President de Catalunya, demana la suspensió de "La Batalla".

L'imperialisme anglo-francès exigeix la suspensió de "La Batalla".

Lenin digué:

La omnipotència de la riquesa és més assegurada en la República Democràtica perquè no es troba embolcallada amb una forma política odiable. La República Democràtica és el mantell polític més adequat per al capitalisme.

CRÓNICA DIÀRIA per JOAN QUER

La línia tortuosa del stalinisme

Al meu entendre, el P.O.U.M. ha comès l'error de no parlar prou clar respecte els procediments corrossius i perniciosos del stalinisme, quant a la revolució socialista ibèrica i internacional. El Congrés del Partit, que tindrà lloc durant la setmana del 8 al 16 de maig, discutirà àmpliament aquesta qüestió i fixarà les premises fonamentals de la mateixa.

El dia que els obrers descobriren, gràcies a a llum i a la transparència cristallina de la crítica dels partits comunistes i socialistes independents escampats arreu del món, els mòbils veritables, la misèria moral i política i els procediments vils del stalinisme, tinc la seguretat absoluta que rebutjaran amb fàstic incontenible les teories, les tàctiques, els turiferaris i, naturalment, el mateix imperi anti-marxista de Josep V. Djughachvili Stalin, el rústec i sorrut llogarrenc de Didi-Lilo.

Maurin havia dit repetides vegades que Stalin era un governant empíric, el qual, però, no tenia res de comunista. No cal ésser molt astut per a descobrir en el stalinisme la desfiguració més completa i flagrant del marxisme revolucionari.

Per a dur a terme la tasca de l'anti-Marx, Stalin ha tingut necessitat d'exterminar físicament, per una banda, tot el que representava un testimoni del bolze-

visme gloriós del 1917, i, en segon terme, muntar un enorme aparell internacional totalment subordinat als seus designis. Una tasca de primer ordre d'aquest aparell, ha estat la tàctica sistemàtica de centrar l'atenció del proletariat mundial en l'adoració pagana de la Rússia stalinista, com a objecte exclusiu i, paral·lelament, menar la campanya de descrèdit de les organitzacions insubordinades respecte de la política del Komintern.

Una tal conducta, necessàriament havia d'ésser servida per uns assalariats de probitat indefinida, simples agutzils que, per la mesquinesa d'uns diners, renunciaven al dret de pensar, dimiteixen la condició humana, essencialment distintiva, del dret a tenir idees pròpies i propagar-les.

"Solidaridad Obrera" publica, en la seva edició d'ahir, una informació relativa al descobriment dels escandalosos abusos d'autoritat comesos pel Conseller d'Ordre Públic de la Junta de Defensa de Madrid, José Cazorla, membre de les J. S. U. i del Comitè Central del Partit Comunista Espanyol, adherit a a Internacional Comunista. Aquest agent provocador al servei de Stalin — digne successor de l'ex-trotzkista Santiago Carrillo i de l'ex-socialista caballerista Segundo Serrano Poncela — ha

comès a la capital de la República els més abominables atropells contra les organitzacions obreres que mantenen llur independència en front de l'imperialisme stalinista.

La "Soli" només fa referència als actes vandàlics que aquest nou Martínez Anido ha realitzat contra la C. N. T. ¿Quants estimats camarades del P. O. U. M. de Madrid i de les províncies castellanes han desparegut sota l'ègida fraticida dels stalinians Cazorla i Carrillo? Algun dia — quan les circumstàncies de la guerra hagin variat — explicarem detalls del terror que ha planat, a Madrid, damunt els nostres camarades. I els obrers honrats s'indignaran.

A Catalunya — a Girona — e terror stalinista no arrelarà. En primer lloc, per la raó senzilla que si intentava brotar, l'exterminariem sense pietat. I en segon terme, perquè el stalinisme "sang-pur" està en franca minoria dintre de la seva pròpia organització i cal fer la justícia de dir que als neo-stalinians provinents de la Unió Socialista de Catalunya i del Partit Socialista Obrer Espanyol els repugna, per ara almenys, assimi ar-se l'ànima de botxí dels turiferaris de l'ex-seminarista de Tiflis.

GUIO

SABOTATGE...

Hi ha múltiples maneres de practicar el sabotatge. En l'actualitat, hi ha qui podria donar-ne veritables lliçons. Tan freqüent és en els nostres dies i tan aficionats alguns s'hi mostren. Clar que no es tracta pas d'un esport més. El sabotatge es justifica sempre en el camp social. Es tracta de perjudicar, amb ell, els interessos d'una classe. Enfrontats avui el món explotat i el món explotador, hom utilitza tots els mitjans per reduir la força de l'enemic. Des dels mitjans més senzills (el sa-

botatge, per exemple) fins els més violents. En el cas del proletariat espanyol, començà aquest emprant els primers i ha acabat amb l'últim: el procediment revolucionari. Això no vol dir, però, que en plena Revolució, l'enemic no reaccioni i no comenci ésgrimint les primeres armes de senzill però d'hàbil mà i que preparen el triomf de la contrarrevolució. És el nostre cas actual. El mateix cas que es produí a Rússia i a Alemanya quan la revolució del 17. El cas que, fatalment,

ha de presentar-se en totes les revolucions.

Les millores que el proletariat català conqueria el dia 19 de juliol, han estat víctimes del sabotatge de la reacció. Només volem referir-nos a una. A una que és potser la menys considerada pel propi proletariat i que és, no obstant, fonamental. És el problema de l'escola. La revolució, en els primers moments, creà la seva escola particular. Un tipus d'escola, informe en un principi, però que hauria a-

(Segueix a la pàgina 2)

Control a la vista!

Moltes gràcies, camarades Blum i Stalin

24 hores de control. Els vaixells de les potències imperialistes són a l'aguait de la Revolució espanyola, per escanyar-la.

Un cinturó de foc veïlla l'Espanya proletària. A la Mediterrània, l'imperialisme italo-teutó cuidarà del compliment del pacte.

A l'Atlàntic, els vigies pertanyen a un altre imperialisme: el democràtico-burgès de França i Anglaterra.

Enmig la traïdoria, un bon germà, un sol: Mèxic.

El comunisme oficial ha votat

el control com l'ha votat, també el reformisme socialista.

Lenin havia dit: "el proletariat triomfant en un país, ajudarà a la classe treballadora internacional i intervindrà, amb la força de les seves armes, per tal d'alliberar-la".

La II i la III Internacionals són còmplices de l'atemptat imperialista contra el proletariat ibèric.

"Las Noticias" i "Treboll" pretenen desviar l'atenció, silenciament la magnitud de l'atzarada dels amos llurs.

Moltes gràcies, camarades Blum i Stalin.

